

Житомирська обл.
Народицький р-н
С. Калинівка
Петренко Яков Є

Редакція газети «Сільські вісті».

Прочитав статтю «33-й: голод» за 9 грудня 1988 р № 282. Я пережив голод 1933 року, добре пам'ятаю ту трагедію. Наше село Калинівка в той час налічувало 360 дворів і на весні 33-го року щоденно помирали від голоду по 4-5 і більше чоловік.

Приблизно 4-та частина хат села пустували – люди або померли або виїхали з села за пошуками їжі. Багато з тих, що виїхали доля їх лишилася не відомою. Майже весь народ ходив опухший, в тому числі і наша сім'я з 6-ти чоловік.

Чого тільки люди не їли, спасаючи життя. На весні 33 р наступила посівна, треба було сіяти, а нема ким – люди опухшие, безсилі. Правління к-пу рішили роздати частину посівного насіння гречки, підкріпити людей і провести посівну. Роздали насіння, і за це 4 чоловіки засудили на різні строки: голову к-пу, рахівника, бригадира і комірника.

Голод спричинився не через неврожай, а були утворені осінню 1932 р. бригади «Красна мітла» їх іменували і під мітлу все: зерно, продукти в населення забрали, не лишивши людям абсолютно ніяких продуктів і насіння. За непослух здачі хліба масово судили, осуджені не повертались – помирали в тюрмах. За невиконання доведених твердих завдань здачі, конфісковували все майно, а сім'ї відправляли в Сибір.

Я рахую, це все звення одної цепі, які виходили від указаній Сталіна, і його прибічників: 1933 рік, репресія 1937-38 рр. і голод в 1947 році, де були виставлені на станціях залізних доріг заслони з міліції по путі в західні області України і Білорусії які недопускали населення в пошуках їжі. Люди в те час'я їхали масово в західні області з барахлом щоб виміняти пуд зерна чи картоплі. Ціль була одна всіх трох років – масове знищення людей.

Інвалід II гр. війни,
Ветеран війни і праці
Петренко Яков Євдокимович.
Житомирська обл
Народицький р-н
с.Калинівка
10 грудня 1988 р